

Uwagi Przygotowany projekt ustawy naprawczej wymaga uzupełnień i dopracowania. Ja, emerytka 1952, uważam, że m.in. : 1. Inicjatywa ustawodawcza Senatu nie może ograniczyć się jedynie do „emerytek z rocznika 1953”, ale powinna objąć również wszystkich, bez wyjątku „wcześniejszych emerytów”, którzy pobrali emeryturę wcześniejszą na podstawie wniosku złożonego przed dniem 1 stycznia 2013 Zmiana stanu prawnego, która nastąpiła z powodu wejścia w życie z dniem 1 stycznia 2013 r. ustawy nowelizującej, nie powinna mieć wpływu na uprawnienia emerytalne roczników 1949-53 powstałe z mocy prawa przed dokonaniem tych zmian. Należy wyraźnie to orzec w treści ustawy lub w jej uzasadnieniu. Projekt przyszłej ustawy naprawczej wyklucza roczniki 1949-52. Zmienia się tylko sytuacja rocznika 1953. Powinno się jednakowo traktować wszystkie roczniki kobiet 1949-1953 przy tworzeniu ustawy naprawczej. Decydując się w 2007 r. na skorzystanie z możliwości przejścia na wcześniejszą emeryturę nie wiedziałam o negatywnych konsekwencjach, jakie ta decyzja będzie miała w odniesieniu do mojego przyszłego świadczenia, czyli wysokości emerytury możliwej do uzyskania po osiągnięciu powszechnego wieku emerytalnego, a której zasady wyliczania gwarantowały nam zapisy ustawy w brzmieniu obowiązującym do 1 stycznia 2013 r. Nie tylko nie obowiązywał wówczas art. 25 ust. 1b, ale też nie było takich koncepcji i zamierzeń. Gdyby wówczas było mi wiadome, że nastąpią tak niekorzystne zmiany, zrezygnowałabym ze złożenia wniosku o ustalenie prawa do emerytury wcześniejszej. Proponuję, aby „ust. 1 ba” zawarty w projekcie ustawy naprawczej miał takie brzmienie, aby nie eliminował osób z roczników 1949-52, które wnioski o emeryturę powszechną złożyły po 1 stycznia 2013 r. a wiek emerytalny osiągnęły do końca 2012 r. „1ba. Przepisu ust. 1b nie stosuje się do ubezpieczonych, którzy na podstawie przepisów wymienionych w ust. 1b nabyli prawo do emerytury przed 1 stycznia 2013 r.’ ’ 2. Data złożenia wniosku ma znaczenie jedynie dla ustalenia daty, od której następuje wypłata świadczenia. Zmiana stanu prawnego, która nastąpiła na skutek wejścia w życie z dniem 1 stycznia 2013 roku ustawy nowelizującej nie powinna mieć wpływu na uprawnienia emerytalne powstałe z mocy prawa przed dokonaniem tych zmian. Wysokość należnego świadczenia powinna zostać obliczona według regulacji obowiązującej w dacie nabycia prawa do emerytury a wypłatę należnego świadczenia rozpocząć od miesiąca, w którym zgłoszono wniosek. 3. Należy podnieść również kwestię informowania obywateli o wszelkich zmianach legislacyjnych ogłaszanych w Dzienniku Ustaw. Przeciętny emeryt nie sięga do publikacji Dz. U., w związku z czym nie ma możliwości zapoznania się z jego treścią. A jeżeli nawet tak się zdarzy, nie zawsze jest w stanie zrozumieć konsekwencje danej regulacji i dostosować swoje plany do zmian stanu prawnego. Wszelkie tak ważne zmiany należy

nagłaśniać w mediach. Telewizja i radio pomogą dotrzeć do określonych grup odbiorców a ekspert ZUS może zrozumiale przekazać ważne nowelizacje prawne dotyczące np. emerytów. Mogą to być również dzienniki z bieżącymi informacjami skupiające się na codziennych sprawach, gazety lokalne oraz internet, który gwarantuje dotarcie do dużej grupy odbiorców. Z poważaniem R. K.